

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12.12.2018 2018 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Staré, a přísedících Bc. Pavlína Rancové a Bc. Otmara Seiferta,

takto:

Obžalovaná

██████████, narozená ██████████, trvale bytem ██████████, okr. ██████████
t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici v ██████████

je vinna, že

1) v období od 4.6.2016 do 16.10.2017 v ██████████ okres ██████████ vylákala od poškozených manželů ██████████ nar. ██████████ a ██████████, nar. ██████████ finanční částku ve výši 1 069 203 Kč pod záminkou, že jim jako advokátní koncipientka pomůže s vyřízením dědického řízení v cizině a peníze, které jí byly po částech vyplaceny oproti příjmovým dokladům v hotovosti (kromě dvou případů, kdy dne 7.7.2016 částku 6 000 Kč a dne 4.10.2016 částku 83 000 Kč byly peníze zaslány na bankovní účet číslo ██████████, jehož majitelem je její nezletilý syn ██████████, nar. ██████████, ke kterému měla dispoziční právo její matka ██████████, která jí peníze předala) použije na úhradu soudních poplatků a kolků, ověření podpisů a dalších případných úkonů v souvislosti s dědickým řízením, přičemž nikdy nepracovala jako advokátní koncipientka a finanční prostředky, které získala od manželů ██████████ si ponechala pro svou potřebu.

2) v období od 30.4.2017 do 30.8.2017 na různých místech v okrese Most vylákala od pošk. ██████████, nar. ██████████ finanční hotovost ve výši 20 500 Kč, od poškozené ██████████ nar. ██████████ (sestry ██████████) finanční částku ve výši 38 100 Kč a od pošk. ██████████, nar. ██████████ (otce ██████████) finanční částku ve výši 24 000 Kč pod záminkou,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

že jako sociální pracovnice zprostředkuje a zajistí [REDAKCE] nové bydlení a pomůže jí s úhradou dluhů, přičemž nikdy jako sociální pracovnice nepracovala a peníze od poškozených, které převzala v hotovosti si ponechala pro svou potřebu

3) v období od 6.8.2017 do 30.10.2017 v [REDAKCE] okr. [REDAKCE] t vylákala od pošk. [REDAKCE] nar. [REDAKCE] finanční částku celkem 227 000 Kč pod záminkou, že jí jako advokátní koncipientka pomůže se zajištěním úvěru určeného k úhradě dluhu vzniklého na její chalupě v obci [REDAKCE] a peníze, které jí poškozená předala použije za účelem sjednání tohoto úvěru, peníze byly obžalované předávány v hotovosti a bez vystavování dokladů o přijetí peněz z důvodu tvrzení obžalované, že budou uloženy v advokátní úschově a po jejich odeslání bude doklad též uložen u advokáta, přičemž obžalovaná nikdy jako advokátní koncipientka nepracovala a finanční prostředky od poškozené získané si ponechala pro svou potřebu

a tohoto jednání se dopustila přesto, že byla odsouzena

- rozsudkem Okresního soudu v Mostě sp.zn. [REDAKCE] ze dne 9.9.2015, který nabyl právní moci téhož dne mj. pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu pěti roků a dne 28.12. 2017 byl nařízen výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou

- rozsudkem Okresního soudu v Mostě sp.zn. [REDAKCE] ze dne 27.4.2007 na ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem sp.zn. [REDAKCE] ze dne 3. 10. 2017 pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku dílem dokonaného dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou

tedy

sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, byla za takový čin v posledních třech letech odsouzena a způsobila takovým činem značnou škodu,

čímž spáchala

pokračující zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro jeho výkon zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná povinna nahradit na náhradě škody poškozeným [REDAKCE] [REDAKCE], narozené [REDAKCE] bytem [REDAKCE], částku 23 000 Kč, [REDAKCE] [REDAKCE] narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku 38 100 Kč, [REDAKCE] [REDAKCE] narozenému [REDAKCE] bytem [REDAKCE], částku 24 000 Kč, [REDAKCE] [REDAKCE] narozené [REDAKCE] bytem [REDAKCE], částku 226 000 Kč, [REDAKCE] [REDAKCE] narozené [REDAKCE] a [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], oba bytem [REDAKCE] [REDAKCE] částku 1 069 203 Kč.

A dále se podle § 226 písm. b) tr. řádu **zprošťuje** obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě sp. zn. [REDAKCE], ze dne 20.09.2018, která jí kladla za vinu přečin

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku, jehož se měla dopustit tím, že dne 9.11.2017 převzala do vlastních rukou oproti vlastnoručnímu podpisu na doručence výzvu Okresního soudu v Mostě k nástupu výkonu trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou uloženého rozsudkem Okresního soudu v Mostě, ze dne 27.4.2017, který nabyl právní moci dne 3.10.2017, č.j. [REDAKCE] s nástupem do jednoho týdne od doručení výzvy do věznice [REDAKCE] přesto bez vážného důvodu trest nenastoupila až do dne 28.11.2017,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1) Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Mostě podala dne 20.9.2018 na [REDAKCE] obžalobu jednak pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku, kterého se měla dopustit tím, že ve stanoveném termínu nenastoupila výkon trestu odnětí svobody, jednak pro zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, kterého se měla dopustit jednáním popsáním v odsuzující části výroku tohoto rozsudku.

2) Dokazováním provedeným v řízení před soudem, jakož i v řízení přípravném, byl zjištěn dále uvedený skutkový stav, z něhož soud vyvodil právní závěry, kvalifikoval jednání obžalované a uznal ji vinnou.

3) Obžalovaná [REDAKCE] v řízení před soudem uvedla, že trvá na svém písemném podání (č.l. 779) s tím, že obžaloba je pravdivá. K jednání, které je jí vytýkáno, uvedla, že si ho je vědoma, vyjádřila nad ním lítost s tím, že už se to nebude opakovat. Ke způsobené škodě a nároku poškozených uvedla, že se bude snažit škodu nahradit, protože po propuštění z výkonu má možnost vydělávat v zahraničí. Její výpověď z přípravného řízení byla přečtena.

4) K jednání **pod bodem 1)** obžalovaná uvedla, že se seznámila s paní [REDAKCE] která se jí svěřila, že by měla zdědit po otci, panu [REDAKCE], peníze. Nabídla se jí, že vše dohledá a pomůže jí dědictví vyřídit. Od manželů [REDAKCE] převzala částku asi 300 000 Kč, přičemž částku 90 000 Kč jim vrátila, žádný doklad ale nemá. Na svou obhajobu uvedla, že paní [REDAKCE] pouze slíbila, že zajistí nějaké informace ohledně nároku na dědictví, v knihovně vyhledala informace a pořídila kopie dokumentů, které dohledala a žádné další kroky neučinila. O předání peněz podepsala paní [REDAKCE] potvrzení. Připustila, že nikdy nedoložila, na co konkrétně byly peníze použity. K finanční částce 80 000 Kč, která jí byla zaslána na bankovní účet jejího syna, uvedla, že tyto peníze po [REDAKCE] nepožadovala, následně je vrátila. Peníze z účtu vyzvedla její matka [REDAKCE], která jí je předala. Za advokátní koncipientku se nevydávala, řekla paní [REDAKCE], že u soudního řízení potřebuje advokáta, ale paní [REDAKCE] se stále domáhala toho, aby mohla mluvit s nějakým soudcem Nejvyššího soudu, který by jí vydal papír, že je dědicem.

5) K jednání **pod bodem 2)** obžalovaná uvedla, že zná paní [REDAKCE] a [REDAKCE], pana [REDAKCE] nezná. S poškozenou [REDAKCE] ji seznámila její známá [REDAKCE] s tím, že poškozená má velké dluhy a má se vystěhovat na ulici, protože neplatí nájem. Spolu s [REDAKCE] se domluvily, že si poškozená [REDAKCE] vezme na sebe úvěr ve výši 300 000 Kč s tím, že si nechá 50 000 Kč a ostatní peníze předá paní [REDAKCE]. Úvěr jí poskytnut nebyl. V jejím zájmu se pak obžalovaná snažila vyjednat splátky dlužného nájmu, ale poškozená musela byt opustit a odstěhovat se do azylového domu. Popřela, že od paní [REDAKCE] peníze přebírala. Rovněž popřela, že by se vydávala za sociální pracovníci.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

6) K jednání **pod bodem 3)** obžalovaná vypověděla, že s poškozenou [REDAKCE] se seznámila přes manžele [REDAKCE], když byla u nich návštěvě v červenci nebo srpnu roku 2017. Asi za 2 dny ji poškozená telefonicky kontaktovala a následně se jí osobně svěřila, že zpronevěřila částku 30 000 Kč, jestli neví o nějaké rychlé půjčce. V danou chvíli měla poškozená vyřízenou rychlou půjčku ve výši 15 000 Kč přes internet, potřebovala ale částku 32 000 Kč. Obžalovaná přiznala, že asi v 10 případech spolu vyřizovaly rychlé půjčky přes počítač, peníze chodily poškozené. Popřela, že se vydávala za právní koncipientku, v té době byla evidovaná na úřadě práce.

7) Následně obžalovaná požádala, aby hlavní líčení bylo nadále konáno ve smyslu ust. § 202 odst. 5 tr. řádu v její nepřítomnosti a k průběhu dalšího dokazování uvedla, že souhlasí se čtením záznamů o podaných vysvětleních [REDAKCE], [REDAKCE] a nečiní další návrhy na doplnění dokazování výsledkem osob.

Ke skutku ad 1)

8) Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že obžalovanou potkala před základní školou, kam chodila pro obědy, bavila se s ostatními, že lidem pomáhá. Svěřila se jí se svým problémem s dědictvím, o kterém se domnívala, že není vyřízené. Obžalovaná chodila k nim domů, předložila jí doklady, které měla. Obžalovaná jí řekla, že v Teplicích je uložena závěť, následně, že závěť poslali do Ostravy a že se jedná o velké dědictví, ale že je už propadlé a požadovala peníze. Obžalovaná ukazovala svědkyni nějaké listiny, některé byly z ciziny, v jednom případě se jednalo o ofocený výpis, že peníze přišly na účet. Svědkyně tomu věřila, protože její teta jí řekla, že pochází ze šlechtického rodu. Obžalovaná peníze požadovala po celý rok, poslední půl roku vyvíjela nátlak, vyhrožovala, že jsou na svědkyni soudy naštvané, že přijde o dům. Peníze, které s manželem obžalované dávali, si půjčovali.

9) Svědek [REDAKCE] uvedl, že jednou přišel domů, obžalovaná byla přítomna a manželka mu řekla, že je to koncipientka, která jim „bude řešit barák“. Chtěl vidět smlouvu, obžalovaná říkala, že vše zařídí, že bude jednat s manželkou. Svědek se tedy do toho „nepletl“. Když svědek pochyboval o tvrzení obžalované, že v Teplicích je závěť, tak mu řekla, že to bylo někde „zašouplé“, že to znovu rozběhne, že to půjde k ústavnímu soudu, že to bude trvat, ale že manželka zdědí zámky a velký majetek. Obžalovaná jim nosila listiny, něco i vyplňovali (jména apod.), listiny vypadaly v pořádku, jako z nějakých úřadů. Proto si pak půjčovali peníze. Obžalovaná k nim domů jezdila pro peníze vždy, když dostali důchod. Pokaždé říkala, že mají další a další majetek, třeba pozemek v [REDAKCE] v jaké je hodnotě a kolik je tam potřeba poslat peněz a oni si vypůjčili. Jednou někdo telefonoval, že peníze jsou už v bance, ať přijdou, pak už se nikdo neozval. Asi dvakrát šli do banky, zda tam už mají peníze, ale obžalovaná jim řekla, že dá vědět, pak říkala, že to není podepsané, nebo že bylo před koncem pracovní doby. Obžalovaná mu řekla, že její kancelář je v Kahanu, když jí hledal, tak tam žádná nebyla, volal obžalované a ta mu řekla, že už je zase jinde. Nakonec měli problém se zaplacením elektřiny, svědek dal obžalované peníze, protože mu řekla, že to zaplatí elektronicky. Dostali upozornění, že jim bude el. proud odpojen. Předtím mu obžalovaná řekla, že si bere dovolenou, že odjíždí do Německa, a že se mají obrátit na paní [REDAKCE]. Paní [REDAKCE] jim řekla, že obžalovaná je ve vězení. Všechny listiny, kde mu obžalovaná potvrdila, že převzala peníze, předal policii. S částkou 1 069 000 Kč se spolu s manželkou připojil k trestnímu řízení s nárokem na její náhradu.

10) Svědkyně [REDAKCE], dcera poškozených manželů [REDAKCE], k věci uvedla, že obžalovanou v jedné síni poznala a že ji viděla u svých rodičů. S obžalovanou se od léta 2017 viděla asi 5x, protože žije v [REDAKCE]. Pokaždé obžalovaná mluvila o dědictví, mluvilo se o předcích, svědkyni také nabízela pomoc. Svědkyně potvrdila, že jí obžalovaná také volala, takže svým

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

rodičům půjčila peníze, když už neměli, celkem jim půjčila 10-15 000 Kč, rodiče obžalované dali přes milion korun. Obžalovaná jí říkala, že rodiče přijdou o dům, bála se, proto peníze dávala. Svědkyně dále uvedla, že po celou dobu požadovala po obžalované, aby jí předložila nějaké listiny. Obžalovaná jí říkala, že něco pošle, že má nějaká rozhodnutí od soudu, že je to sice zakázané, ale že se bude moci svědkyně podívat. Dále obžalovaná tvrdila, že slibované listiny svědkyni poslala, ale nic nikdy nepřišlo. Dle vyjádření svědkyně otec začal pochybovat dříve, ale matka chtěla, aby to dědictví bylo dokončeno, protože už to stálo moc peněz. Obžalovaná pak říkala, že už brzy přijdou peníze do banky.

Ke skutku ad2)

11) Svědkyně [REDAKCE] v řízení před soudem uvedla, že s obžalovanou se setkala přes kamarádku. Obžalovaná jí řekla, že je sociální pracovnice, vystupovala důvěryhodně. Poškozená se svěřila se svými problémy a obžalovaná jí řekla, že jsou nějaké karty, že by měla o 30 000 Kč více každý měsíc a že jí pomůže zaplatit dluhy. Obžalovaná požadovala nějakou částku na zařízení úvěru ve výši půl milionu. Proto jí postupně předávala peníze, včetně těch, které dostávala na zajištění postiženého syna. Její sestra, [REDAKCE], se obávala, aby poškozená nenaletěla, nevěřila tomu. Poškozená umožnila své sestře, aby spolu telefonicky mluvily, pak se i osobně setkaly. Obžalovaná také volala [REDAKCE], otcí, ten se s ní ale nikdy nesetkal. Otec poškozené půjčil částku 4 000 Kč. Protože po ní obžalovaná peníze opakovaně požadovala, tak jí dala telefonní čísla a obžalovaná zavolala její sestře nebo otcí sama. Následně jí obžalovaná říkala, že již se pracuje na bytě, který pro ni zařídila, požadovala další peníze. Přišla za ní i do nemocnice a šly spolu vyzvednout sociální dávky ve výši 8 000 Kč, které poškozené přišly. Slibovaný byt nikdy neviděla, obžalovaná žádný úvěr nezařídila a zmiňovaná karta, měla být nějaká sociální novinka pro rodiny s obdobnými problémy. Poškozená předávala obžalované peníze s tím, že budou použity na opravu bytu, poplatky pro vyřízení úvěru. Z poskytnutého úvěru chtěla poškozená zaplatit dluhy, něco by jí zbylo, úvěr by mohla splácet a měla by nový byt. Obžalovaná jí neřekla, zda předávané peníze použije na úhradu dluhu na nájmu. Dlužnou částku panu [REDAKCE] měla splácet, zaplatila 3 splátky, jednu splátku zaplatila za ní obžalovaná. Poškozená uvedla, že celkem obžalované předala částku 20 500 Kč, do které započítává i 2 500 Kč, které obžalovaná za ni zaplatila panu [REDAKCE]

12) Svědkyně [REDAKCE] k věci uvedla, že ji zavolala sestra ([REDAKCE]), že potřebuje pomoc, protože nemá peníze a přijde o byt. S manželem se dohodli, že jí pomohou. Sestra jí řekla, že má nějakou známou, která jí pomáhá a zařizuje jí nějaký příspěvek, ze kterého by peníze vracela. Půjčila sestře 7 500 Kč. Následně jí sestra zavolala, že potřebuje další peníze, jinak ji vystěhují. Svědkyně jela do [REDAKCE] a na náměstí se setkala s obžalovanou. S obžalovanou se setkala 7x v průběhu dubna až srpna 2017 za účelem předání peněz, potvrzení dostala 2x napsané v ruce, přičemž jí obžalovaná říkala, že ji pak dá celý přehled, výpis s razítky. To se nikdy nestalo, upomínala ji, obžalovaná říkala, že to pak vyřídí v kanceláři. Na svědkyni působila obžalovaná věrohodně, dobře mluvila, byla upravená. K podrobnostem ohledně předávání peněz svědkyně uvedla, že ji obžalovaná znovu volala, že se objevily další dluhy a opět požadovala peníze. V jednom případě zavolala, že otec může mít problém, protože vznikl dluh na stavebním spoření, které kdysi otec uzavřel pro sestru. Otec si nepamatoval, zda něco uzavřel či nikoli, peníze zaplatil. Celkem obžalované poskytla 38 100 Kč. Z toho 24 600 Kč osobně v hotovosti, částku 6 000 Kč zaslala na účet a částku 7 500 Kč předala sestře. Pokud jde o peníze, které předal obžalované její otec, jednalo se ve dvou případech o částku 4 000 Kč, kterou otec vybral z účtu a předal svědkyni, a částku 8 000 Kč, které předala sestře. Dále od otce přebrala 2x částku 6 000 Kč, kterou osobně předala obžalované. Tyto peníze nezapočítává svědkyně do částky, které předala ze svých prostředků. Kontakty ze strany obžalované přestaly asi po 4 měsících, protože jí

řekla, že si nebude sama dělat dluhy: Někdy po vánocích ji zavolala sestra, že ji obžalovaná podvedla.

13) Záznamy o podaném vysvětlení [REDAKCE] soud za souhlasu stran přečetl.

14) Svědek [REDAKCE] uvedl, že byl telefonicky kontaktován obžalovanou, která se představila jako sociální pracovnice. Uvedla, že pomáhá jeho dceři [REDAKCE] a požadovala, aby dceři předal částku 4 000 Kč na pronájem bytu. S tím souhlasil, peníze předal dceři a ta je následně dala obžalované. Následně po něm obžalovaná požadovala částku 8 000 Kč a poté 2x částku 6 000 Kč.

15) Svědek [REDAKCE] potvrdil skutečnost, že poškozená [REDAKCE] dlužila za nájem částku 50-60 000 Kč, v bytě bydlela až do září 2017. V únoru nebo březnu 2017 ho telefonicky kontaktovala obžalovaná, představila se jako sociální právnička s tím, že přebírá případ paní [REDAKCE], že její dluhy na nájemné vyřeší. To se nestalo, vše se jen oddalovalo, někdy v říjnu nebo listopadu 2017 mu obžalovaná předala částku 2 500 Kč na úhradu dluhu. Obžalovaná mu předložila i návrh splátkového kalendáře, setkal se s ní asi 4-6x za účelem zjištění stavu pokud jde o úhradu dluhu.

Ke skutku ad 3)

16) Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že s obžalovanou se seznámila v červenci u manželů [REDAKCE]. Pracovala pro [REDAKCE] uzavřela smlouvu o půjčce s panem [REDAKCE]. Paní [REDAKCE] jí řekla, že peníze potřebují na vyřízení dědictví, že dostanou velké peníze. Další sobotu ji zavolala obžalovaná, že půjčku by potřebovala i paní [REDAKCE]. Při vyřizování této půjčky byla přítomna i obžalovaná se synem. Říkala, že o tom nesmí moc mluvit, ale že paní [REDAKCE] je dědičkou rodu [REDAKCE] že dostane velké dědictví a že jsou potřeba peníze na kolky apod. Měla balík papírů, že se vše rozjíždí. Při odchodu od [REDAKCE] ji obžalovaná řekla, že se na ni může obrátit, protože zařizuje úvěry a pracuje jako koncipientka u advokáta, jehož jméno neřekla. Svědkyně měla problém, na chatě po rodičích bylo zřízeno zástavní právo pro pana [REDAKCE], který za ni zaplatil exekuci za nesplacený úvěr. Panu [REDAKCE] splácela 11 000 Kč měsíčně. Chtěla si vzít úvěr, ze kterého by zástavu vyplatila a koupila si byt. Zavolala proto obžalované, aby jí poradila. Obžalovaná jí řekla, že to nebude problém, někomu volala. Dále svědkyni sdělila, že kvůli evidenci v registru dlužníků „se to bude muset vyplatit“ a aby chata byla neprodejná, že se zaplatí soudci v Brně 30 000 Kč. Svědkyně si peníze půjčila, dala je obžalované. Žádné potvrzení nedostala s tím, že to bude zaplacené přes advokátní kancelář, že to pak přinese. Následně jí obžalovaná volala, že zjistili její „registry“, že tam je dluh 70 000 Kč, který se musí zaplatit. Protože svědkyně peníze neměla, tak řekla obžalované, aby jí zajistila půjčku. Celkem asi u 22 malých společností obžalovaná uzavřela na jméno svědkyně žádosti o úvěr ve výši průměrně 5 000 Kč, nejvíce asi 10 000 Kč u Zaplo. Svědkyně uvedla, že z těchto peněz nedostala nic, dodnes půjčky splácí. Obžalovaná měla k dispozici její občanský průkaz, svědkyně osobně nic nemusela podepisovat, u některých půjček, o kterých věděla, byl verifikační poplatek 1 Kč. Později svědkyně žádala obžalovanou, aby jí občanský průkaz vrátila, jela s ní ke [REDAKCE], kde měl sídlit advokát, čekala na ni. Až později, když byla obžalovaná zavřená, zjistila, že tam žádný advokát kancelář nemá. Obžalovaná půjčky uzavírala přes internet, v některých případech byla svědkyně přítomná. Později začaly chodit dopisy i od společností, které ani neznala. Peníze z úvěrů byly zasílány na účet svědkyně. Obžalovaná chodila s ní, svědkyně peníze vybrala a obžalované hned předala. K jednání obžalované svědkyně dále uvedla, že byla i zlá, říkala „nedáte, nebude chata“. Kdykoliv dostala svědkyně výplatu, tak na ní obžalovaná vyvíjela hrozný tlak, že se to musí zaplatit.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

17) Protože jí obžalovaná řekla, že panu [REDAKCE] musí zaplatit 60 000 Kč najednou, tak si její syn [REDAKCE] vzal půjčku. Obžalovaná jí řekla, že pan [REDAKCE] má účet u [REDAKCE] a její advokát také, aby jí peníze předala, že je pošle přes účet advokáta. Ten den měla svědkyně noční směnu, proto peníze obžalované předala. Následně jí obžalovaná napsala, že je vše v pořádku zaplacené a že v pondělí předá potvrzení. Dále svědkyně upřesnila, že o chatu stejně přišla, nic jí nezbylo, na úhradu dluhů obžalovaná neposlala ani korunu. K dalším praktikám obžalované pak doplnila, že jednou ji obžalovaná vystrašila, že u společnosti [REDAKCE] je dluh, že si na ni někdo vzal úvěr, požadovala zaplacení částky 12 000 Kč, jinak, že nebude poskytnut původně slibovaný velký úvěr. Svědkyně podezírala syna, následně zjistila, že se jedná o smyšlenku.

18) K jednání a vystupování obžalované uvedla, že uměla lidi přesvědčit, že vše zařídí sama, aby to bylo v pořádku, „mluvila jako kniha, házela paragrafy“, okamžitě vždy někomu volala, vše vypadalo věrohodně, říkala konkrétní jména a konkrétní instituce. Svědkyně připustila, že obžalované naletěla, protože myslela jen na záchranu chaty a věřila, že to vyjde. V době, kdy již byla obžalovaná ve vězení, tak svědkyni napsala, že je v [REDAKCE] ať manžele [REDAKCE] dále udržuje v tom, že peníze dostanou. Dále jí napsala, že dostane svou chatu a přitom v té době již byla chata prodaná. Svědkyně se v listopadu 2017 s [REDAKCE] sešla, protože ji pan [REDAKCE] volal, že dali obžalované 3 000 Kč na elektřinu, že to není zaplacené a že jim obžalovaná řekla, že se o vše bude starat dál svědkyně. Řekla [REDAKCE], že obžalovaná je ve výkonu trestu a pak šli podat trestní oznámení. K trestnímu řízení se připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 226 000 Kč s tím, že v této částce je vše započítané dohromady.

19) Záznamy o podaném vysvětlení [REDAKCE] soud za souhlasu stran přečetl.

20) Svědek [REDAKCE], syn [REDAKCE] uvedl, že si vzal úvěr u [REDAKCE] ve výši 60 000 Kč, které předal své matce. Matka ho o to požádala s tím, že se seznámila s obžalovanou, která jí pomáhá se splácením a zajištěním chalupy. Na této chalupě byl dluh. Matka mu řekla, že celou částku 60 000 Kč předala obžalované.

21) Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že počátkem října roku 2017 ji [REDAKCE], která ji požádala o půjčku 200 000 Kč s tím, že peníze potřebuje na koupi bytu. Dále jí řekla, že má finanční poradkyni paní [REDAKCE] která doporučila, aby doplatila své dluhy a že může dojít ke konsolidaci půjček. Svědkyně s tím souhlasila, uzavřela smlouvu o úvěru u spol. [REDAKCE] a na částku 230 000 Kč, ze které si ponechala 10 000 Kč a zbytek předala poškozené. Spolu se domluvily, že poškozená bude hradit svědkyni měsíčně 3 200 Kč. Poškozená splátky nehradila a sdělila svědkyni, že ji obžalovaná podvedla.

22) Dále byly stranám předloženy k nahlédnutí listinné důkazy a zprávy, ke kterým neměly připomínky. Potvrzení o předání částek manžely [REDAKCE] za účelem vyřízení údajného dědictví, která jsou vlastnoručně podepsána obžalovanou [REDAKCE], z mailové korespondence obžalované s dcerou poškozených [REDAKCE], doklady předložené poškozenou [REDAKCE], zprávy jednotlivých bank, sdělením společnosti Solus, přehled exekučních řízení vedených proti obžalované korespondují s výpověďmi poškozených i mezi sebou navzájem a dokreslují veškeré okolnosti, za kterých došlo k jednání obžalované.

23) Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaná svým jednáním naplnila po subjektivní i objektivní stránce skutkovou podstatu zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, neboť byla již v posledních třech letech za podvod odsouzena a svým nezákonným jednáním získala částku kvalifikovanou trestním zákoníkem jako značná škoda. Obžalovaná se ke svému jednání doznala pouze paušálně, nerozváděla žádné podrobnosti, nicméně výpovědi svědků považoval soud za věrohodné a dostatečné ke zjištění

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

skutkového stavu, o kterém neměl pochybnosti. V podstatě všichni svědci, poškození vypovídali shodně o způsobu jednání obžalované, zdůvodňování požadavků na předání peněz, jako i o nátlaku, který byla obžalovaná schopna s úmyslem získat další peníze na svědky vyvíjet, včetně uvádění smyšlených skutečností. Soud uznal obžalovanou vinnou.

24) Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z obecných ustanovení trestního zákoníku zejména postupu při jeho ukládání a přihlédl i ke konkrétnímu stupni společenské škodlivosti trestného činu k možnosti nápravy a k poměrům obžalované. Po konečném zhodnocení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že jako jediný v úvahu přicházející druh trestu je trest odnětí svobody, jež musí být uložen jako trest samostatný. Pokud jde o jednání, kterého se dopustila vůči manželům [REDAKCE], jedná se o pokračování v trestném činu, který byl ukončen dne 16.10.2017, jednání popsaného pod bodem 2) se dopustila v období od 30.4. do 30.8.2017 a jednání pod bodem 3) pak v období od 6.8. do 30.10.2017. Trestní stíhání bylo zahájeno dne 19.3.2018, kdy bylo obžalované doručeno usnesení o sdělení obvinění. K osobě obžalované bylo zjištěno, že byla dne 27.4.2017 odsouzena rozsudkem Okresního soudu v Mostě sp. zn. [REDAKCE]. Soud provedl důkaz tímto spisem, zejména usnesením o zahájení trestního stíhání včetně doručky, z něhož je patrné, že obžalovaná převzala usnesení dne 07.11.2016 za trestnou činnost spáchanou v polovině května 2016 a rozsudkem, který byl vynesena dne 27.04.2017 a nabyl právní moci dne 03.10.2017. Dále byl proveden důkaz spisem Okresního soudu Most sp. zn. [REDAKCE], opět zejména usnesením o zahájení trestního stíhání včetně doručky, ze kterého je patrné, že usnesení obžalovaná převzala dne 19.09.2016, přičemž trestné činnosti, kvalifikované dle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a dle § 234 odst. 1 tr. zákoníku se dopustila v období od 25.05. do 07.06.2016. Z příslušného rozsudku, který byl vynesena 23.01.2018 a nabyl právní moci téhož dne, se zjišťuje, že bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu ve vztahu k rozsudku Okresního soudu Most sp. zn. [REDAKCE]. Ačkoli se obžalovaná dopustila nyní projednávané trestné činnosti dříve, než byl vynesena rozsudek Okresního soudu Most sp. zn. [REDAKCE], není ve věci dán vztah souhrnnosti ve smyslu ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku.

25) Dále bylo k osobním poměrům obžalované zjištěno, že v místě bydliště byla jednou projednávána pro přestupek, v opisu rejstříku trestů má od roku 2009 vyznačeno již 8 záznamů. Soud přečetl výroky rozsudků za trestné činy, které byly kvalifikovány dle § 250 tr. zákona č. 140/1961 Sb, popř. podle § 209 tr. zákoníku. Z těchto zjistil, že obžalovaná se dlouhodobě podvodného jednání dopouští vůči osobám, které se nacházejí v různých krizových životních situacích. Těmto pak pod smyšlenou legendou, že je sociální pracovnící, advokátní koncipientkou apod. nabízí pomoc při řešení jejich problémů a pod smyšlenými záminkami požaduje předání finanční hotovosti. Obžalovaná svým naprosto bezohledným způsobem takové osoby zneužívá, získává značné finanční obnosy a v konečném důsledku postavení poškozených ještě více zhoršuje. Přesto, že byly obžalované ukládány podmíněné tresty odnětí svobody, je zcela evidentní, že jejich výchovný smysl se minul svým účinkem. Obžalovaná byla potrestána i nepodmíněným trestem odnětí svobody (pozn. Okresní soud Most, sp. zn. [REDAKCE]), na který se vztahovala amnestie prezidenta republiky z 1.1.2013. Nevyužila však možnosti dané jí prominutím zbytku trestu pod podmínkou, že se v době stanovené pro zahlazení takového odsouzení nedopustí trestné činnosti, a v páčání trestné činnosti, se stejným modus operandi, nadále pokračovala. Při posuzování výměry trestu, zvážil soud okolnost, že obžalované byly již pravomocně uloženy tresty odnětí svobody ve výměře 3 roky, 15 měsíců, a nařízen zbytek trestu odnětí svobody po předchozím propuštění v rámci shora uvedené amnestie. Přesto dospěl k závěru, že obžalované je na místě uložit trest, který by svou výměrou vystihl společenskou škodlivost jejího jednání a zároveň splnil svou represivní funkci, která je v případě tohoto odsouzení obžalované již zcela důvodně prvním hlediskem při posuzování účelu trestu. Proto

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

rozhodl o uložení trestu nepodmíněného odnětí svobody v druhé polovině zákonné trestní sazby stanovené v § 209 odst. 4 tr. zákoníku, konkrétně v trvání 6 roků, pro jehož výkon ji zařadil do věznice s ostrahou, kam podle zákona patří. Soud je přesvědčen o tom, že takovéto rozhodnutí odpovídá hlediskům trestního zákoníku pro ukládání trestu.

26) V rámci adhezního řízení se pak soud zabýval nároky poškozených [REDAKCE], [REDAKCE] kteří se řádně a včas připojili k trestnímu řízení. Z výsledků provedeného dokazování je nesporné, že obžalovaná za tuto škodu ve smyslu občanského zákoníku odpovídá, neboť ji způsobila trestným činem podvodu podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku. O výši způsobené škody, tedy výši částek, které poškození postupně obžalované předávali, neměl soud nejmenších pochybností, byly dostatečně prokazatelným způsobem doloženy. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku, pokud jde o výroky o náhradě škody, uvedeno.

Ad zprošťující výrok

27) Na rozdíl od podané obžaloby pak soud dospěl k odlišnému závěru, pokud jde jednání obžalované spočívající v tom, že ke stanovenému datu nenastoupila výkon trestu odnětí svobody.

28) Obžalovaná [REDAKCE] v přípravném řízení využila svého práva a k věci nevypovídala. V řízení před soudem pak uvedla, že byla domluvena ve [REDAKCE], že si zařídí potřebné věci a nastoupí k určenému datu a skutečně dne 28.11.2018 nastoupila. S věznicí dle svého vyjádření komunikovala telefonicky.

29) V souvislosti s tím soud dále provedl listinné důkazy, kdy přečetl výzvu k nástupu trestu s doručenkou, příkaz k dodání do výkonu trestu a hlášení Vězeňské služby.

30) Shromážděné důkazy skutečně nepochybně prokazují, že obžalovaná soudní výzvu k nástupu trestu odnětí svobody nerespektovala a do výkonu trestu nenastoupila včas a řádně. Tohoto jednání se obžalovaná dopustila, nepopírá jej. Zároveň je však z listin patrné, že příkaz k dodání do výkonu trestu, který byl vydán dne 22.11.2018 a policejnímu orgánu byl doručen dne 27.11.2018, nebyl realizován. Obžalovaná k trestu nastoupila sama, byť ne v termínu, který jí byl stanoven. Výzvu k nástupu obžalovaná převzala dne 9.11.2017 a byla povinna nastoupit do jednoho týdne, tedy do dne 16.11.2017. Byla rovněž poučena, že nenastoupení trestu ve stanovené lhůtě může být posouzeno jako přečin dle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku. Obhajobu obžalované o telefonickém oznámení věznicí, že nastoupí k jinému datu nelze hodnověrným způsobem ověřit, ale zároveň ji nelze ani s jistotou vyloučit. Obžalovaná do výkonu trestu nastoupila sama o 12 dnů později.

31) Při úvaze o vině obžalované soud za zásadní považoval otázku společenské škodlivosti jednání obžalované a dospěl s ohledem na shora uvedené skutečnosti a okolnosti, že popsané jednání nedosahuje míry požadované trestním zákoníkem ve smyslu ust. § 12 tr. zákoníku.

32) Posuzovaný čin dle názoru soudu nedosahuje potřebné míry společenské škodlivosti. Soud si byl vědom, že v daném případě při použití zásady subsidiarity trestní represe na základě nedostatečné míry společenské škodlivosti, nepřichází do úvahy uplatnění odpovědnosti obžalované podle jiného právního předpisu. K tomuto pak pouze pro úplnost poznamenává, že takový postup není vyloučen. Jednání obžalované je sice protiprávním činem, který naplňuje všechny formální znaky trestného činu dle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku, nicméně s ohledem na okolnosti, za nichž bylo spácháno, má toliko zanedbatelnou společenskou škodlivost. Ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku uplatnění trestní odpovědnosti vylučuje v případě, že určitý protiprávní čin potřebnou společenskou škodlivost nevykazuje, i když na jedné straně naplňuje všechny formální znaky skutkové podstaty určitého trestného činu a na druhé straně není na

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková

místě vyvodit z něj ani jinou než trestní odpovědnost nebo vyvození takové mimotrestní odpovědnosti vůbec nepřichází v úvahu.

33) Při posuzování otázky, zda jednání obžalované je či není trestným činem, soud učinil potřebná zjištění o rozhodných skutkových okolnostech, z nichž vyplývá, že formální znaky posuzovaného trestného činu byly naplněny. Následně pak s ohledem na konkrétní okolnosti, za nichž byl čin spáchán, dospěl k závěru, že není na místě uplatnit, se zřetelem na zásadu subsidiarity trestní represe a z ní vyplývající princip „ultima ratio“, trestní odpovědnost obžalované a obžalovanou podle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství sp. zn. [REDAKCE], pro skutek pod I., zprostil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku. Odvolání se podává prostřednictvím Okresního soudu v Mostě ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody (§ 246 odst. 1 tr. řádu).

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že je výrok nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1 tr. řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo neprospěch obviněného (249 odst. 2 tr. řádu).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek odvoláním napadnout jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného.

Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo jeho způsobilost je omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Most 12. prosince 2018

Mgr. Petra Stará, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Lusková